

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 48. Summi Pontificis Constitutiones & Epistolæ ad diversos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

Sæc. XVIII.

A. C. 1714.

rum inopia argenteam suam supelle-
 stilem ultro ad cudeendam monetam
 traderet. Exortam in Galliis conten-
 tionem circa Constitutionem *Unigenitus*
 in sui ortu extinqueret & Cardinalem
 Noailliam ad humilem illius accepta-
 tionem permovere, frustra adlabora-
 bat. Nominatus a Papa ad Albanen-
 sem Episcopatum, huic Ecclesiæ pre-
 tiosissimas gemmas dono dedit, pluri-
 busque aliis pietatis operibus æterni-
 tatis viam sibi expeditiorem reddidit,
 ac demum die decima nona Decembris
 annos natus octoginta septem Deo,
 quem semper in mente habuit, Crea-
 tori suo mortalitatis debitum persolvit.
 Erat sane Princeps incomparabilis, de
 Ecclesia, Rege, Regno, & re literaria
 longe meritissimus, rerum publicarum
 experientia, ingenii perspicuitate, eru-
 ditione omnigena, morum comitate,
 & liberali pauperum patrocinio nume-
 ris omnibus absolutissimus, cunctisque
 percarus, & maximi habitus erat.

§. XLVIII.

*Summi Pontificis Constitutiones &
Epistolæ ad diversos.*

Gravissimæ subinde in variis Eccle- *Epist.*
 siis ac Regnis exortæ dissensiones, *Clem. XI.*
 aliaque negotia plurimum hoc anno

Paste..

Sæc. XVII. Pastoralem Clementis Papæ sollicitudinem exercebant, cunctis satisfacere, malisque remedium opponere intentus: cum ergo nuntiatum ei esset, quod Taraconensis Magistratus die decima quinta Decembris anni proxime præteriti Fratrem Isidorum Betran, quem Pontifex in hujus Ecclesiæ Archiepiscopum rite instituerat, exauktorare, & tanquam injuste intruso e civitate, & universa Diœcesi ac Provincia abie jussō alium subrogare præsumperit, quin imo Decano, illiusque Ecclesiæ Capitulo injunxerit, ne illum in Archiepiscopum ulla tenus agnosceret, hinc Pontifex die decima septima Martii declarabat, ordinariam jurisdictionem in præfata Ecclesia non ab alio, quam a laudato Archiepiscopo exerceri posse, proin nec Capitulo licere, ut se in dictæ jurisdictionis exercitio ingereret, sed quoscumque Mensæ Archiepiscopalis fructus præfato Archiepiscopo, vel ejus Procuratori consignari curaret, irritatis omnibus, quæ a Capitulo contra Archiepiscopum acta fuissent. Ipsum vero Archiepiscopum Pontifex die decima septima Martii ignaviæ arguebat, quod folis deterritus minis Ecclesiam, gregemque sibi commissum deseruerit. Declarabat quoque Pontifex die vigesima secunda Se-

Septembbris, quod coronas S. Birgittæ, Sæc. XVIII.
quas recitantibus indulgentias conces-
fit, benedicendi facultas duntaxat Su-
perioribus & Religiosis hujus Ordinis
competat.

A. C. 1714.

Die autem vigesima Januarii Pon-
tifex datis ad octo Pagos Catholicos
Helveticos literis, eos Clericos, qui
in nupero bello cum Acatholicis gesto
interfuerunt, atque in eo militarunt,
per Jacobum Archiepiscopum Ephesi-
num Sedis Apostolicæ Nuntium a cen-
sulis absolvit, & in irregularitate dispen-
savit: cum vero Barbari in Tartaria
Præcopensi Christianos captivos, qui
ob senium serendis laboribus haud ultra
pares erant, vita quidem donarent,
hi vero omnibus invisi, omnique sub-
sidio destituti per compita vagari, &
fame perire cogerentur, eorumque
pueri tamdiu minis & injuriis exagita-
rentur, donec a religione Christiana
deficerent, illius tamen Regionis Mis-
sionarii pro senibus hospitium erigere,
& quolibet anno aliquos pueros col-
lectis pecuniis redimere meditarentur,
Pontifex die vigesima septima Januarii
datis ad Carolum Imperatorem & Po-
loniæ Regem literis rogabat, ut op-
portunis mediis subsidia cogere velint,
quæ ad perficiendum utrumque opus,
necessaria sunt. Sub idem tempus

Hist. Eccles. Tom. LXVIII. Xx Vio-

Sæc. XVIII Violanta Beatrix Etruriæ vidua ad Sa.
A.C. 1714. cram Domum Lauretanam profectio-
nem susceperebat, hinc Pontifex eidem
die octava Maij Monasteria Sanctimo-
nialium in locis, quæ eundo & re-
deundo transferit, ingrediendi facili-
tem concessit & Bartholomæum Mu-
seum Pincernam Pontificium cum Apo-
stolica benedictione & Sacris munen-
bus obviam misit. Cum vero Ias-
tus Æthiopiæ Rex Missionarios illuc mi-
los benigne excepisset, hinc Pontifex
actis eidem gratiis per novos Missiona-
rios die nona Maij munera quædam in
benevolentiæ signum submisit, idem
quoque officium Pontifex impedit
Regi Lassæ.

Innotuit autem eidem, quod Iberiæ
Asiaticæ Rex a Persarum Rege velut
captivus detineatur, qui tamen summa
benevolentia Catholicos respexit, eos-
que benigne sovit, eapropter Papa die
decima tertia Aprilis Regem Franciæ
sollicitabat, ut apud Regem Persarum
liberum ad suam ditionem redditum ca-
ptivo huic Regi impetrare velit. Cum
autem Maria Angliæ Regina perpe-
tuum censum assignasset, ut Scotis ju-
venibus ad Collegium Romæ fundatum
venientibus, & inde in Scotiam ad
Missiones redeuntibus necessarium Via-
ticum suppeditari posset, hinc Pontifex
huic

ad Sa-
ficio-
eidem
stimo-
& re-
cultu-
Mi-
Ap-
uner-
Jaftos
mil-
nifex
Dona-
am in
idem
endit
eriae
velut
mma
eos
pa die
anciae
farum
m ca-
Cum
perpe-
is ju-
datum
m ad
Via-
ntilex
huic

huic Reginæ tam præclarum opus fuse Sæc. XVIII.
 gratulatus, simul Eystetensis Episcopi A. C. 1714.
charitatem merita laude prosecutus est,
 eoquod decem Nobiles Scotos Semi-
 narii Ratisbonensis Alumnos ob pestis
 metum profugos omnibus liberalitatis
 officiis excepisset, atque ejusmodi Se-
 minarium in sua etiam civitate insti-
 tuere constituisset. Non minus libera-
 lis in effundendis elogiis erat Pontifex
 erga Antonium Ulricum Brunsyicen-
 sem Ducem, qui ditionis suæ incolis
 liberum Catholicæ Religionis exerci-
 tium indulxit, parcus autem denuo erat
 Clemens erga illum in concedendis
 gratiis, quas inter idem Dux Confes-
 sarium suum Episcopali titulo decorari
 petebat, cum autem post hujus Ducis
 obitum successor concessum Religionis
 Catholicæ exercitium abrogare con-
 tenderet, Pontifex Cæsarem ejusque
 Conjugem enixe rogabat, ut defuncti
 Ducis votum impleri curarent. Insu-
 per Augusto Poloniæ Regi contra Tur-
 carum irruptionem, quantum ærarii
 Pontificii angustiæ permittebant, sub-
 fidia misit, eique opportuna apud Catho-
 licos Principes officia pollicitus est,
 postulavit tamen, ut uterque illius
 Regni Clerus a prægravibus exactioni-
 bus & militaribus subsidiis liberetur.
 Præterea die nona Aprilis Pontifex

X x 2

Cæsa-

Sæc. XVIII. Cæsarem certiorem reddidit, quod ad
A. C. 1714. ejus votum Cathedralis Augustanæ Ec-
clesiæ Capitulum & Canonicos hortatus
sit, ut de Coadjutore, qui Alexandro Si-
gismundo gravi ægritudine presso succe-
deret, designando mature deliberarent;
ac propterea Joanni Francisco Constan-
tensi Episcopo Breve *eligibilitatis*, ut
vocant, concesserit, an vero is simul
hanc Ecclesiam unacum Augustana re-
tineat, sacræ Congregationis senten-
tiam excepturus sit.

Die autem quinta Maij Leodegaro
Burgisser Abbatи Monasterii S. Galli
inhibuit, ne injustas conditiones, qui-
bus Bernates & Tigurini Toggenbur-
gensem Comitatum, ceteraque ei ab-
lata restituere contendebant, acceptet,
cum meliora ex patrocinio Cælaris &
Galliarum Regis per Papam implorato
sperare posset. Hunc in finem quoque
Franciæ Regem rogabat, ut a fædere
Protestantium Pagos excludat, nisi
prius pagis Catholicis & Monasterio
S. Galli erepta restituerent: implorabat
etiam Moguntini & Palatini necnon
Monasteriensis & Herbipolensis Episco-
porum opem, ut Decreta ab Hanno-
verano Principe contra Catholicos e-
dita abrogari curarent. Significabat
etiam Pontifex Philippo Hispaniæ &
Ludovico Galliarum Regibus, quod

CXVI.
od ad
æ Ec-
rtatus
dro Si-
succe-
rarent
onstan-
is, ut
simul
na re-
enten-
egnatio
Gallii
, qui-
abur-
i ab-
ptet,
is &
lorato
uoque
ædere
, nili
afterio
orabat
æcnon
Episco-
Hanno-
cos e-
ficabat
niæ &
quod
Goz-

Gozzadinum Cardinalem decreverit, Sæc. XVIII.
ut ad Elisabetham Hispani Regis Spon- A. C. 1714.
sam deferat Benedictionem Pontifi-
ciam, & Regale connubium faustum-
que iter gratularetur, & rosæ aureæ
munus offerret: cum autem Brande-
burgicus Marchio Monasteria Halber-
stadii existentia contra P. W. visitari
jussisset, Pontifex die decima tertia
Octobris Lotharium Moguntinum Ele-
ctorem hortabatur, ut Religiosis hisce
strenue adesse velit, eundemque quoque
Archiepiscopum Papa enixe rogabat, ut
Augustam Dorotheain Principissam de
Schwarzenberg Antonii Ulrici Bruns-
vicensis Filiam Lutheri errores evo-
mere cogitantem opportunis consiliis
dirigere, ac præsidio fovere non cef-
set: pariter etiam ab Imperatrice pe-
tebat, ut impedimenta conversioni
Amitæ suæ obstantia assignato annuo
subsidio pro congrua ejus sustentatione
destinato submoveri curet. Denique
Joanni Lusitaniæ Regi Missiones Sina-
rum, Indiarumque Orientalium impense
comendat, simul ab eo efflagitans, ut
illatas a suis *Officialibus* piæ memor.
Cardinali de Tournon, necnon illius
Familiaribus & Sociis ac ipsimet Apo-
stolicæ Sedi injurias congrua repara-
tione sarciri juberet.

